

KONFERENCIJA „VILNIUS IR MUZIKA 2015“

Stendą parengė Nadežda Dambrauskienė ir Justina Paltanavičiūtė. Elvyros Pakalnienės nuotraukos.

M. K. Čiurlionio menų mokykloje

Vilniaus m. muzikos ir meno mokyklų moksleivių konferencija šiais metais įvyko naujoje vietoje – M. K. Čiurlionio menų mokykloje. Konferencijos vedėjos buvo „čiurlioniukės“ Onutė ir Laura. Jos paskelbė ir konferencijos potemę: bus kalbėta apie XX a. antros pusės muziką, skambėjusią Vilniuje.

Dar viena šių metų konferencijos naujovė – savo mokinius ir jų pranešimų temas pristatė patys mokytojai. Vilniaus B. Dvariono dešimtmetės muzikos mokyklos mokytoja Kristina Liudvika Kuzmaitė šiltai papasakojo apie savo mokinius ir pristatė „dvarioniukų“ pranešimus, tapusius tarsi variacijomis B. Dvariono gyvenimo ir kūrybos tema.

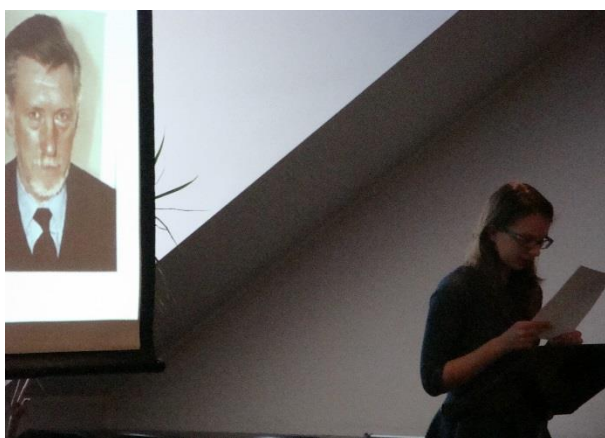
Viena seniausių muzikantų dinastijų Lietuvoje – Dvarionų dinastija. Apie klestintį jų šeimos medį ir muzikinius „pėdsakius“ Vilniuje pasakojo aštuntokė Kotryna Šlepetytė.

Žodį apie muziką gali papildyti tik pati muzika. Smagu, kad savo pasakojimą apie B. Dvariono siuitas fortepijonui Kintenis Norkūnas iliustravo pats skambindamas siuitos fragmentą.

Kaip galima lengviau prisiminti daugybę telefonų numerių? Pasirodo, kompozitorius Balys Dvarionas numerius paversdavo melodijomis, kurias jam, be abejo, buvo lengva įsiminti. O keli jo giminaičių telefonų numeriai buvo užrašyti natomis. Taip atsirado nuostabieji *Mikropreliudai*, kuriuos atliko ir apie kuriuos pasakojo Patrikas Radzevičius.

Pameginkite ir jūs: 1 – do, 2 – re, 3 – mi ir t.t.

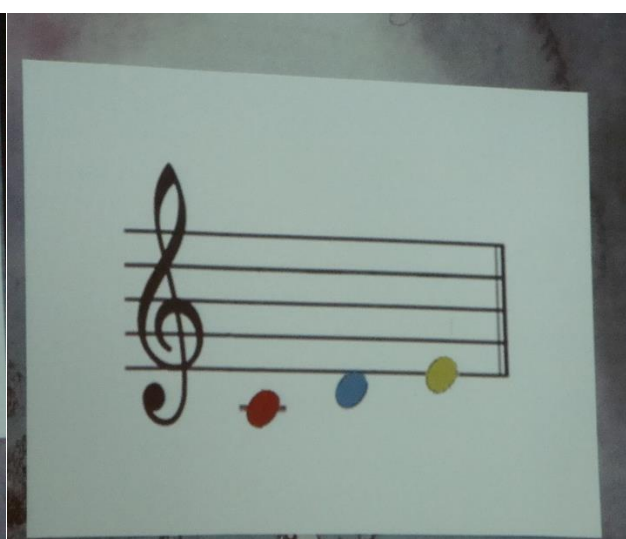
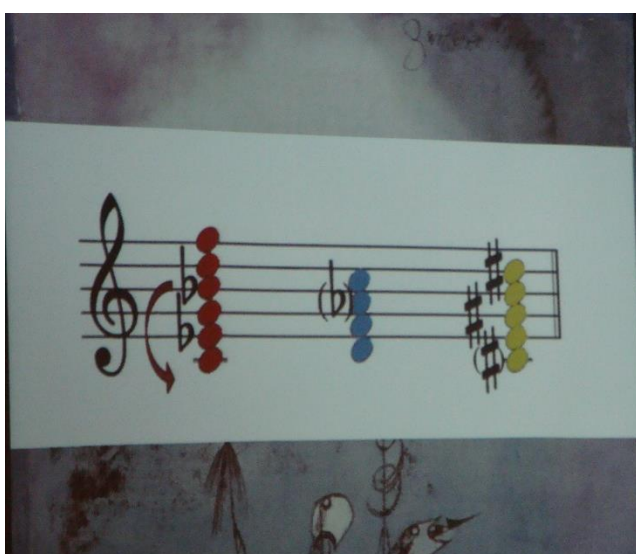
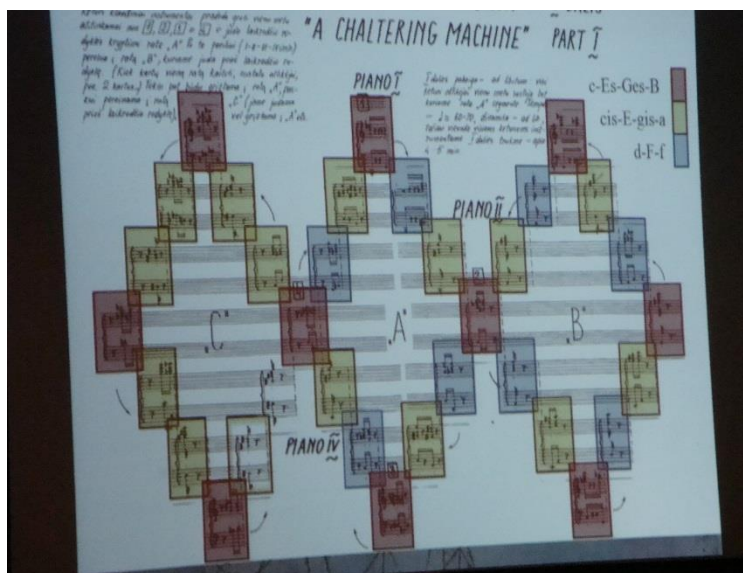
Aštuntokė Indrė iš Vilniaus Karoliniškių muzikos mokyklos pasakojo apie savo mokytojo Donato Prusevičiaus Mokytoją kompozitorių Osvaldą Balakauską.

Tomo Sinkevičiaus iš Grigiškių meno mokyklos pranešimas „Mechaniška monotoniya: R. Mažulio „Čiauškančios mašinos“ anatomija“ tapo tikra konferencijos sensacija. Jo originali šiuolaikinės kompozicijos analizė sulaukė ne tik didžiausio klausytojų dėmesio, bet ir audringų ovacijų.

Tomas pateikė savo kaip muzikanto, dailininko ir tiesiog talentingo, intelektualaus jauno erudito požiūrį į kompoziciją, kuri devintojo dešimtmečio viduryje taip sukrėtė klausytojus savo aštriu skambesiu, kad visa naujoji kūrėjų karta pradėta vadinti „mašinistais“.

Taip atrodo Tomo nuspalvinta kūrinio partitūra, skirtingų epizodų sąskambių „ekstraktai“ ir, galiausiai, visos kompozicijos „auksinis raktelis“, kurios kodas yra trijų natų *do – re – mi* seka.

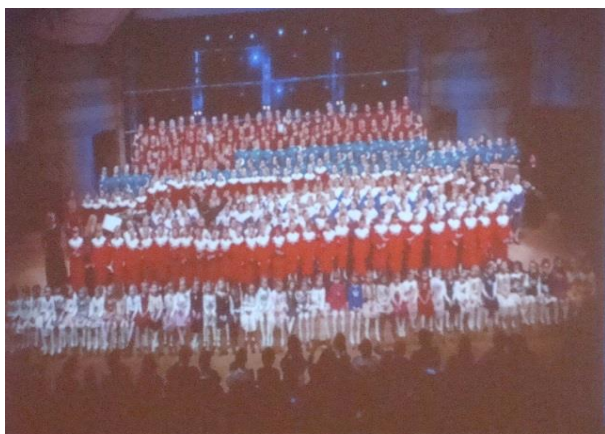

Kaip jau tapo įprasta, konferencijai „Vilnius ir muzika“ „liepaitės“ ruošėsi susibūrę į kūrybinę komandą. Šiais metais jos aplankė tarptautinio aktualios muzikos festivalio „Gaida“ koncertus. „Gaida“ – reiškinys, gimęs kartu su Lietuvos nepriklausomybės atkurimu, o „Gaidos“ afišos puošia Vilnių jau 24-ąji rudenį.

Balio Dvariono ir Juozo Domarko siluetai šioje nuotraukoje – tai Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro simboliai, jo pirmas ir dabartinis meno vadovai. Apie LNSO istoriją pasakojo Vilniaus Naujosios Vilnios muzikos mokyklos septintokės Eleonora ir Anastasija.

Apie savo muzikos mokyklas, švenčiančias garbingus jubiliejus, su meile ir pasididžiavimu pasakojo Vilniaus chorinio dainavimo mokyklos „Liepaitės“ ir Vilniaus Naujosios Vilnios muzikos mokyklos atstovės. Ar sulauksime kitų metų konferencijoje pasakojimo ir apie mūsų „Lyros“ istoriją? Nuotraukoje – margaspalvis „Liepaičių“ choras.

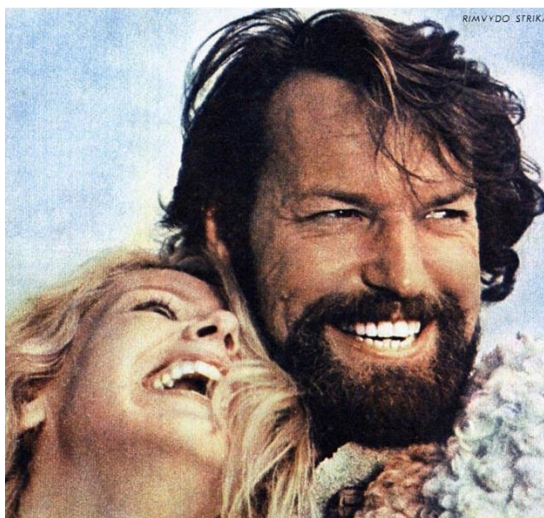

„Lyros“ septintokė Eglė, padedama savo mokytojos Justinos Paltanavičiūtės, pasakojo apie lietuvišką miuziklą.

Kęstutis Antanėlis – pirmosios lietuviškos roko operos „Meilė ir mirtis Veronoje“ (1982) autorius. Daugelis tikriausiai nežino, kad jo iniciatyva 1971-aisiais pirmą kartą Europoje buvo pastatyta žymioji A. L. Weberio roko opera „Jėzus Kristus superžvaigždė“. Tiesa, pusiau slaptai, nes muziką iš Vakarų SSRS valdžia tuomet draudė.

Pirmieji lietuviški miuziklai labai skyrėsi nuo vakarietiškių. Mūsų kompozitoriai neturėjo pakankamai informacijos ir pavyzdžių, kuriais remiantis galėtų kurti, tad viską darė intuityviai. Lietuviški miuziklai – labai lyriški, juose gausu lietuviškumo simbolių. Kadras iš pirmojo lietuviško miuziklo „Velnio nuotaka“ (1972), kurios autorius – Viačeslavas Ganelinas. Jurga – Vaiva Mainelytė, Girdvainis – Regimantas Adomaitis.

Ekrane – Eglės filmuotas interviu su Jeronimu Miliumi. Dainininkas vaidino daugelyje lietuviškų miuziklų. Kurti vaidmenis jį dažnai kviečia ir Kauno Valstybinio muzikinio teatro bei Klaipėdos muzikinio teatro režisieriai, statydami vakarietiškus miuziklus.

Stendą parengė Nadežda Dambrauskienė ir Justina Paltanavičiūtė.

Elvyros Pakalnienės nuotraukos.